

ΛΑΤΙΝΙΚΑ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΕΣ 2008
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. Μετάφραση

Αυτές (τις εικόνες) στην επιθυμία μου να διοικήσω σωστά και να διαχειριστώ την πολιτεία μας τις έβαζα πάντα μπροστά μου ως παράδειγμα. Με το να λατρεύω και να σκέφτομαι τους έξοχους άντρες διέπλαθα την ψυχή μου και το νου. Γιατί έτσι- με το να επιδιώκω δηλαδή μόνο τον έπαινο και τη δόξα και με το να θεωρώ ότι όλα τα βάσανα του σώματος και όλοι οι θανάσιμοι κίνδυνοι έχουν μικρή αξία- μπόρεσα να ριχτώ σε τόσους πολλούς και τόσο μεγάλους αγώνες για τη σωτηρία σας.

Μόνο ο Κόιντος Μούκιος Σκαιόλας, ο οιωνοσκόπος, όταν ζητήθηκε η γνώμη του γ' αυτό, αρνήθηκε να ψηφίσει. Κι επιπλέον, όταν ο Σύλλας του ασκούσε πίεση απειλητικά, αυτός είπε στο Σύλλα: «Ακόμη κι αν μου δείξεις τα αγήματα των στρατιωτών, με τα οποία έχεις περικυκλώσει το Βουλευτήριο, ακόμη κι αν με απειλήσεις με θάνατο, εγώ όμως ποτέ δε θα κηρύξω το Μάριο εχθρό...»

B. Παρατηρήσεις

1.α **mihi** → nobis

corporis → corporum

pericula → periculum

augur → augures

hac → his

agmina → agmen

militum → militis

1.β **bene** → melioris/optimi

excellentes → excellentiores

excellentissimos

omnes cruciatus → omni cruciatu

tantas dimicationes → tantis dimicationibus

2.α **proponebam** → propositu

colendo → coluisset

conformabam → conformantor

obicere → obiectum iri

potui → possetis

noluit → non vultis

instaret → institerit

circumsedisti → circumsedeamini

β. **gerendi**

Ενεστώτας: gerens

Μέλλοντας: gesturus

miniteris

Ενεστώτας: minitentur

Παρατατικός: minitarentur

Μέλλοντας: minitaturi sint

Παρακείμενος: minitati sint

Υπερσυντέλικος: minitati essent

- 3.α **colendo**: αφαιρετική γερουνδίου του τρόπου στο *conformabam*
excellentes: επιθετικός προσδιορισμός στο *homines*
mortis: γενική επεξηγηματική στο *pericula*
parvi: γενική κατηγορηματική της αξίας, εξαρτάται από το *esse* (δηλώνει την αφηρημένη αξία)
obicere: αντικείμενο στο *rotui*, τελικό απαρέμφατο
solus: ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, κατηγορηματικός προσδιορισμός στο *Quintus Mucius Scaevola*
augur: ομοιόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός, παράθεση στο *Quintus Mucius Scaevola*
Sullae: έμμεσο αντικείμενο σε δοτική στο *dixit*
quibus: αφαιρετική οργανική του μέσου στο *circumsedisti*
hostem: κατηγορούμενο στο *Marium*, που είναι αντικείμενο του *iudicabo*

β. **licet mortem miniteris**: δευτερεύουσα επιρρηματική παραχωρητική πρόταση που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της παραχώρησης στο ρήμα της κύριας πρότασης *iudicabo*. Εισάγεται με τον παραχωρητικό σύνδεσμο *licet*, εκφέρεται με υποτακτική, γιατί εκφράζει μία υποθετική κατάσταση που, κι αν δεχθούμε ότι αληθεύει, δεν αναιρεί το περιεχόμενο της κύριας και συγκεκριμένα με υποτακτική ενεστώτα (*miniteris*), σε εξάρτηση από αρκτικό χρόνο (*iudicabo*) για το σύγχρονο στο παρόν σύμφωνα με την ακολουθία των χρόνων. Στην κύρια πρόταση ακολουθεί ο αντιθετικός σύνδεσμος *tamen*, που μας δείχνει ότι προηγήθηκε παραχωρητική πρόταση.

4.α **administrandi rem publicam**

Η γερουνδιακή έλξη δεν είναι υποχρεωτική (είναι προαιρετική) γιατί υπάρχει απρόθετη γενική γερουνδίου (*administrandi*). Επειδή η κλασική λατινική την προτιμούσε θα γίνει ως εξής: *administrandae rei publicae*

β. *Cicero dixit solum Scaevolam augurem de illa re interrogatum sententiam dicere noluisse.*

γ. παθητική σύνταξη: *quae mihi a me proponebantur*